

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا

وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِي.

CANA CAN OLMAK: AİLE

Değerli Kardeşlerim!

Okuduğum âyet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “**Kendileri ile huzur bulasınız diye sizin için türünüzden eşler yaratması ve aranızda sevgi ve merhamet var etmesi Allah’ın (varlığının ve kudretinin) delillerindendir.**”¹

Okuduğum hadis-i şefite ise Peygamberimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: “**En hayırlınız, ailesine en güzel şekilde davranandır. Ben, aranızda ailesine en güzel davranan kişiyim.**”²

Kardeşlerim!

İnsanlık, dünya serüvenine aileyle başladı. İlk aile cennette kuruldu ve cennetin bütün güzelliklerini temaşa etti. Ve bu güzelliklerden esintiler taşıyan aile, dünyada insan için yuva oldu. Böylesi yuvalar anneye, babaya, eşe, evlada her daim cennet oldu.

Aziz Müminler!

Peygamberimiz (s.a.s), Veda Haccında, “**Hepiniz Âdem’in çocuklarıdır.**”³ buyurarak bize köklü bir aileye mensup olduğumuzu hatırlattı. Evet, her birimiz insanlık ailesinin birer halkasıyız. Hepimiz yeni halkaların var olması için çaba sarf etmekle yükümlüyüz. Çünkü bizler, bir ailede hayat bulduk. Gelecek nesiller de yeni ailelerde var olacaklar. Bu değişmez düzenin sahibi Âlemlerin Rabbidir ve O, Kerim Kitabımızda, insanlığa, bizlere örnek aileler takdim etmiştir. Âdem (a.s) ile eşi Havva validemizin türlü meşakkatle dolu hayat yolculuğunu birlikte adımladıklarını anlatmıştır. Peygamberlerin atası İbrahim (a.s)’in sadakat ve teslimiyet misali eşi ve çocuklarını tanıtmıştır. Hâtemü’l-Enbiyâ Muhammed Mustafa (s.a.s)’nın tertemiz ailesinden övgüyle söz etmiştir.

Kardeşlerim!

Kur’an’ı Kerim ve Efendimiz (s.a.s)’i rehber edinmiş biz müminler için son derece mühimdir aile kurumu. Aile, toplumun en küçük fakat en önemli birimidir; ülfet, muhabbet, saygı, paylaşma ve fedakârlık ortamıdır. Aile, hayatın bütün aşamalarına etki eden bir başlangıç noktasıdır. İşte bu yüzden bizler, aile yuvamıza dua ile adım atarız. “**Allah’ım! Bu nikahı bereketli ve mübarek eyle. Bu çifti ülfet, muhabbet ve bağlılık duygularıyla kaynaştır. Aralarına nefret, fitne ve ayrılığın girmesine izin verme.**” diye özden yakarıştta bulunuruz. Bu birlikteliğin samimiyet, sevgi ve sadakat temelini oturmasını, hayır, bereket ve güzelliklerle örülmesini Rabbimizden dileriz.

Böylesi güzel temennilerle çıkılan bu yolculuk, her birimiz için bir imtihan vesilesidir aynı zamanda. Çünkü, Yüce Rabbimiz, insanı başıboş bırakmamıştır. Onu kendisine, ailesine, çevresine ve her şeyden öte Yüce Yaratanına karşı sorumlu bir varlık kılmıştır. Dolayısıyla ailede hak ve sorumluluklara riayet edilmelidir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Aile kurmak kadar aile olmak da önemlidir. Aile olmak, sadece aynı çatı altında barınmak, aynı sofraya oturmak değildir. Aile olmak, her şeyden önce gönülleri birbirine bağlı eşler olmaktır; sevgi, şefkat ve merhametle bir bütünü tamamlamaktır. Aile olmak, zihinler ve gönüller arasına örülen duvarları muhabbet, saygı, sevgi ve sadakatle kaldırmaktır.

Aile olmak her türlü olumsuzluğa karşı kalkan olmaktır; mutluluk ve huzurumuzu birlikte korumaktır. “**Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun.**”⁴ âyet-i gereğince yüce değerlerle donanmaktır. Eş ve çocuklarımızı kötülüklerden alıkoyup, hayra, ahlaka, faydalı bir insan olmaya teşvik etmektir. Aile olmak değer vermek ve değer bilmektir; iyi günde-kötü günde, darlıkta-bollukta, hastalıkta-sağlıkta birbirimizin yanında yâr olabilmektir. Tıpkı nübüvvet görevinde âlemlere rahmet eşini son nefesine kadar destekleyen Hatice validemiz gibi. Bu fedakâr eşinin vefatından sonra onu her daim hayırla yâd eden vefakâr ve örnek eş Allah Resûlü (s.a.s) gibi.

Kardeşlerim!

Aile, huzur ve saadet ortamıdır. Hayatın hengâmesi içerisinde bunalan aile fertleri bu ortamda teskin olur. Fedakârlık, vefakârlık, anlayış ve ilginin hakim olduğu aile sığınılacak bir liman olur. Bu değerlerden yoksun ve mahrum bırakılmış bir aile ise fertleri için ağır bir yükten ibarettir. Tam da bu noktada üzülenek belirtmek gerekir ki; aynı evde yaşayan fakat aynı duyguları paylaşmayanlardan oluşan nice aileler vardır. Pek çok aile, önemi ve değeri kavranamadığı için sorumsuzca heba edilmektedir. Bir ömrü paylaşmak, cana can olmak vaadiyle kurulan yuvaların sevgisizlik, sadakatsizlik, merhametsizlik ve basit nedenlerden dolayı yıkılması her birimizi derinden yaralamaktadır. Yıkılan yuvaların altında ise genellikle göz aydınlığımız ve yarınlarımız olan çocuklar kalmaktadır. Daha hayat yolculuğunun başında nice masum yürek hayatın ağır yükü altında savrulmaktadır.

Kardeşlerim!

Unutulmamalıdır ki, bizler ailemize sahip çıkarsak ailemizde bize sahip çıkar. Ailemizi korursak ailemiz de bizi korur. Ailemiz, bize emanettir ve emaneti korumak müminlerin bir niteliğidir. Öyleyse sorumluluklarımızı hiçbir zaman unutmayalım. Dualarla kurduğumuz yuvalarımız için şu duayı dilimizden düşürmeyelim:

“**Rabbimiz! Eşlerimizi ve çocuklarımızı bize göz aydınlığı kıl ve bizi Allah'a karşı gelmekten sakınanlara önder eyle**”⁵

¹ Rum, 30/21.

² İbn Mâce, Nikah, 50.

³ Tirmizî, Menâkıb, 74.

⁴ Tahrim, 66/6.

⁵ Furkân, 25/74.